

MÔN NGỮ VĂN 10

Câu 1:

Anh(chị) hãy kể các lần biến hóa của nhân vật Tâm trong truyện Tâm Cám. Ý nghĩa các lần biến hóa đó?

Câu 2:

Đọc câu chuyện sau:

LỖI LÀM VÀ SỰ BIẾT ƠN

Hai người bạn cùng đi qua sa mạc. Trong chuyến đi, giữa hai người có xảy ra một cuộc tranh luận, và một người nổi nóng không kiềm chế được mình đã nặng lời miệt thị người kia. Cảm thấy bị xúc phạm, anh không nói gì, chỉ viết lên cát: *“Hôm nay người bạn tốt nhất của tôi đã làm khác đi những gì tôi nghĩ”*.

Họ đi tiếp, tìm thấy một ốc đảo, và quyết định đi bơi. Người bị miệt thị lúc này bây giờ bị đuối sức và chìm dần xuống. Người bạn kia đã tìm cách cứu anh. Khi đã lên bờ, anh lấy một miếng kim loại khắc lên đá: *“Hôm nay người bạn tốt nhất của tôi đã cứu sống tôi”*.

Người kia hỏi: *“Tại sao khi tôi xúc phạm anh, anh viết lên cát, còn bây giờ anh lại khắc lên đá?”*

Anh ta trả lời: *“Những điều viết lên cát sẽ mau chóng xóa nhòa theo thời gian, nhưng không ai có thể xóa được những điều tốt đẹp đã được ghi tạc trên đá, trong lòng người”*.

Vậy mỗi chúng ta hãy học cách viết những nỗi đau buồn, thù hận lên cát và khắc ghi những ân nghĩa lên đá.

(Ngữ văn 9, Tập một, tr. 160, NXB Giáo dục - 2005)

Anh(chị) có đồng ý với câu kết của câu chuyện không? Hãy viết một bài văn ngắn (khoảng một trang giấy thi) trình bày suy nghĩ của anh(chị) về vấn đề đó.

Câu 3:

Anh(chị) hãy phân tích bài thơ Nhàn của Nguyễn Bỉnh Khiêm.

MÔN NGỮ VĂN 11

Câu 1: Đọc kĩ văn bản sau và trả lời câu hỏi:

Chúng ta đang sống trong một thế giới số, nơi mọi hoạt động từ những sinh hoạt thường ngày đến những sự kiện đặc biệt, từ công việc đến vui chơi giải trí, chúng ta đều tự gắn chặt với thế giới số.

F.A (Forever Alone) là một khái niệm ám chỉ những người hướng nội, ít hoặc không có bạn bè, thích tận hưởng cảm giác cô đơn một mình.

Bởi vì rất dễ hiểu, tự thoả hiệp với bản thân bao giờ cũng dễ hơn thoả hiệp với những người khác. Biểu hiện của những người F.A là luôn kêu ca về tình trạng độc thân của mình nhưng lại luôn gắn chặt cuộc sống với môi trường “ảo” internet, bất kể ngày hay đêm, bất kể ngày thường hay lễ tết.

Cuộc sống của chúng ta đang diễn ra trên Facebook, Twitter, Youtube... chúng ta đang tự cô lập mình với thế giới thực, chúng ta đang tự biến mình thành F.A.

Trung bình, hằng ngày mỗi người Việt Nam tiêu tốn 2h đồng hồ vào mạng xã hội, nhưng có lẽ phải nhiều hơn như vậy. Tôi đã từng tự thách thức mình không sử dụng điện thoại, máy tính, internet trong một tuần, và tôi thất bại ở ngày thứ năm. Dường như tôi đã bị phụ thuộc quá nhiều vào những tin nhắn, vào những cuộc gọi, vào những cập nhật về bạn bè, xã hội xung quanh tôi. Tôi “phát điên” khi không biết mọi việc đang diễn ra xung quanh mình như thế nào, ai cần đang cần liên lạc với mình và hơn hết, tôi có cảm giác mình đang bị ‘lãng quên’ khi tôi tách mình ra khỏi thế giới số. Còn bạn thì sao?

Một người bạn Nhật Bản nói với tôi: “Ở Nhật Bản, hầu hết mọi người giao tiếp qua smartphone, từ văn phòng xuống tàu điện ngầm, và thậm chí là ở trong nhà”. Việc này có vẻ như không chỉ xảy ra ở riêng Nhật Bản.

Ở Việt Nam hiện nay, vợ gọi chồng xuống ăn cơm qua Facebook, hai người hẹn nhau đi ăn tối, mỗi người dán mắt vào một cái smartphone, bạn bè hội họp, lại mỗi người ôm khư khư một cái smartphone.

Chúng ta mất dần nhu cầu giao tiếp thực tế. Nếu trẻ con lớn lên trong một môi trường mà nơi đó người ta không có nhu cầu giao tiếp thực tế, chúng sẽ trở thành những người lớn không còn khả năng giao tiếp thực tế.

Điều này đang xảy ra. Càng ngày chúng ta càng giấu mình đằng sau bàn phím và tự đánh mất khả năng giao tiếp của mình. Hằng ngày, thiên hạ kết bạn, tán chuyện với nhau qua các trang mạng xã hội, nhưng lại không thể nói chuyện khi gặp mặt nhau. [...]

Khái niệm F.A đã dịch chuyển từ những người cô đơn sang cả những người có đôi, có cặp. Với tình trạng hai người hẹn hò nhau mà mỗi người tự nói chuyện với cái smartphone của mình thì thực ra cũng chẳng khác nào F.A

Nguy hiểm hơn nữa là khi chính người lớn chúng ta làm lây lan tình trạng này sang cho trẻ em. Khi các bậc phụ huynh còn đang mải mê với thế giới riêng của mình và bỏ mặc con cái với những chiếc máy tính bảng thì hoàn toàn dễ hiểu khi con trẻ cũng tự thu mình vào thế giới riêng của chúng. Và điều sau đây hoàn toàn có thể xảy ra: Một thế hệ F.A mới sẽ ra đời thừa kế lại chính hội chứng F.A của cha mẹ chúng.

Vì vậy, các thanh niên hãy thôi phàn nàn hay đề cập đến tình trạng F.A của mình. Gập máy tính lại, tắt điện thoại đi. Hãy giao tiếp nhiều hơn với xã hội và tận hưởng cuộc sống thực tại. Các bạn sẽ hết F.A.

(Dẫn theo <http://www.vnexpress.net>)

1. Văn bản trên đề cập đến vấn đề gì trong xã hội hiện đại? Đặt tên cho văn bản.
2. Xác định các phương thức biểu đạt được sử dụng trong văn bản?
3. Người viết cho rằng: “*Gập máy tính lại, tắt điện thoại đi. Hãy giao tiếp nhiều hơn với xã hội và tận hưởng cuộc sống thực tại. Các bạn sẽ hết F.A*”. Ý kiến của anh chị?

Câu 2: Cái mới của thơ Xuân Diệu qua đoạn trích:

*“Của ong bướm này đây tuần tháng mật
Này đây hoa của đồng nội xanh rì
Này đây lá của cành tơ phơ phất*

*Của yến anh này đây khúc tình si
Và này đây ánh sáng chớp hàng mi
Mỗi buổi sớm, thần Vui hằng gõ cửa
Tháng giêng ngon như một cặp môi gần”*

(Trích *Vội Vàng* - Xuân Diệu)

MÔN: NGỮ VĂN 12

Phần I. Đọc hiểu

Đọc đoạn trích sau đây và trả lời các câu hỏi từ Câu 1 đến Câu 2:

.... “Vội một nỗi buồn thấm thía tôi nhìn theo hai bố con...Bỗng như có một bàn chân con vật nào đó mềm mại nhưng móng sắc nhọn bóp lấy tim tôi, và tôi vội quay mặt đi. Không, không phải những người đứng tuổi đã bạc đầu trong chiến tranh chỉ khóc trong chiêm bao đâu. Họ cũng khóc trong thực tại đấy. Cái chính ở đây là đừng làm tổn thương trái tim em bé, đừng để cho em thấy những giọt nước mắt đàn ông hiềm hoi nóng bỏng lặn trên má anh”.

Câu 1. Anh/ chị hãy nêu xuất xứ của đoạn trích?

Câu 2. Nêu ý nghĩa chi tiết “những giọt nước mắt”?

Đọc đoạn thơ sau đây và trả lời các câu hỏi từ Câu 3 đến Câu 4:

Mình về mình có nhớ ta

Mười lăm năm ấy thiết tha mặn nồng

Mình về mình có nhớ không

Nhìn cây nhớ núi, nhìn sông nhớ nguồn

Tiếng ai tha thiết bên cồn

Bâng khuâng trong dạ bồn chồn bước đi

Áo chàm đưa buổi phân li

Cầm tay nhau biết nói gì hôm nay

(*Việt Bắc* - Tố Hữu, Ngữ văn 12, Tập 1, trang 108, NXB Giáo dục – 2008)

Câu 3. Chỉ ra phương thức biểu đạt chính của đoạn thơ trên.

Câu 4. Trong khổ thơ đầu, đại từ “*mình*” và “*ta*” tác giả dùng để nói về những ai?

Phần II. Làm văn

Câu 1.

Nghề nghiệp không làm nên sự cao quý cho con người mà chính con người mới làm nên sự cao quý cho nghề nghiệp.

Hãy viết một bài văn ngắn (khoảng 600 từ) trình bày suy nghĩ của anh / chị về ý kiến trên.

Câu 2.

Nhân vật trong *Rừng xà nu* (Nguyễn Trung Thành) đều là những người con kiên cường, bất khuất trong công cuộc chống Mĩ cứu nước nhưng mỗi người lại mang những nét riêng, những vẻ đẹp riêng khó quên. Phân tích các nhân vật cụ Mết, Tnú, Dít để làm sáng tỏ.

Câu I :

Kê tên những đặc điểm cơ bản của văn học Việt Nam từ năm 1945 đến năm 1975. Trình bày ngắn gọn về *khuyňh hướng sử thi và cảm hứng lãng mạn* của văn học giai đoạn này.

Câu II:

Ngạn ngữ Nga có câu:

“Đối xử với bản thân bằng lý trí, đối xử với người khác bằng tấm lòng”.

Hãy trình bày suy nghĩ của anh/chị về câu ngạn ngữ trên bằng một bài văn ngắn (khoảng 600 từ).

PHẦN II: THÍ SINH CÓ THỂ CHỌN MỘT TRONG HAI CÂU SAU ĐÂY:

Câu III:

Ta về, mình có nhớ ta

Ta về, ta nhớ những hoa cùng người.

Rừng xanh hoa chuối đỏ tươi

Đèo cao nắng ánh dao gài thắt lưng.

*Ngày xuân mơ nở trắng rừng
Nhớ người đan nón chuốt từng sợi giang.
Ve kêu rừng phách đổ vàng
Nhớ cô em gái hái măng một mình.
Rừng thu trăng rọi hòa bình
Nhớ ai tiếng hát ân tình thủy chung.*

.....

*Những đường Việt Bắc của ta
Đêm đêm rầm rập như là đất rung.
Quân đi điệp điệp trùng trùng
Ánh sao đầu súng bạn cùng mũ nan.
Dân công đỏ đuốc từng đoàn
Bước chân nát đá, muôn tàn lửa bay.
Nghìn đêm thăm thẳm sương dày
Đèn pha bật sáng như ngày mai lên.*

(Sách giáo khoa Ngữ văn 12, Tập 2 – NXB Giáo dục).

Từ cảm nhận về hai đoạn thơ trên, anh/chị hãy khái quát lên đặc điểm phong cách nghệ thuật thơ Tố Hữu.

Câu III:

Phân tích và so sánh sự trỗi dậy sức sống trong đêm tình mùa xuân và đêm mùa đông cắt dây trời cứu A Phủ của nhân vật Mị trong phần trích truyện ngắn “Vợ chồng A Phủ” của nhà văn Tô Hoài (Sách giáo khoa Ngữ văn 12, Tập 2 – NXB Giáo dục).

HẾT